

Endvidere har man nærmere præciseret Adgangen til at faa Udskrift af Protokol og Adgangen til at opnaa enten Afskrift af Bilagene eller Adgang til at gennemgaa disse.

I Lighed med, hvad der efter foranstaaende er fastslaaet for Post- og Telegrafvæsenet, foreslaas der i Loven sikret den Tjenestemand, der sigtes for en Tjenesteforseelse eller et Forhold, som maa antages at falde ind under Straffelovgivningen, Adgang til allerede paa det Tidspunkt, da Sagen tjenstlig indberettes til overordnet Myndighed, at blive bekendt med Klagemaal og faa udleveret en Genpart af Fremstillingen. Han skal selv afgive en Udtalelse, som kan bestaa i en Paategning om, at Fremstillingen erkendes at være rigtig. Der vil da i Henhold til § 18 være Mulighed for at undgaa Forhør i Anledning af mindre betydende Forseelser.

Saafremt Sagen imidlertid antages at kunne føre til Tjenestemandens Forflyttelse, Degradation eller Afsked, maa der, selv om Sagsfremstillingen er erkendt af Tjenestemanden, altid holdes Forhør. Allerede i denne Bestemmelse maa det være forudsat, at der for Anvendelse af de alvorligste Disciplinarstraffe kan være Grund til at underkaste Fremstillingen og Erkendelsespaategningen en nøjere Prøvelse, og Kommissionen ønsker positivt at udtale, at en Erkendelsespaategning i et saadant Tilfælde ikke kan være en Hindring for supplerende eller modificerende Forklaringer fra Tjenestemanden under Forhøret. Man har endvidere med særligt Henblik paa de ved Statsbanerne forefaldende Sager om Uheld eller Ulykker, hvor det paa Forhaand er givet, at Forhør skal afholdes, og hvor Fordelingen af Ansvar paa en Række medvirkende Tjenestemænd paa Forhaand kan ligge uklart, givet Adgang til, at Tjenestemanden nøjes med at skrive »Læst« paa den første Sagsfremstilling.

Løvrigt skal der som yderligere Motivering for Reglen i Stk. 1 nævnes, at Indberetningen i mange Tilfælde vil danne Grundlaget for en Suspension, hvorfor det ogsaa af denne Grund er naturligt, at Tjenestemanden straks gøres bekendt med Fremstillingen.

Derimod maa man tage Afstand fra den i Post- og Telegrafvæsenets Regler optagne Bestemmelse om, at den, mod hvem en Undersøgelse er rettet, hver Gang han afhøres, skal have Ret til at blive bekendt med alle Protokoltilførsler siden sidste Afhøring. Naar det er indres, at Forhøret ogsaa svarer til Efterforskningen i en kriminel Sag, vil det være klart, at Forhørslederen maa have Afgørelsen af, hvornaar sigtede skal gøres bekendt med det, som ad anden Vej er oplyst. Hans berettigede Interesse gaar ikke udover, at han maa have Ret til at blive bekendt med alt og have Adgang til at udtale sig derom inden Sagens Slutning.

Man har til Reglen om Tjenestemænds Vidnepligt foreslaaet en Tilføjelse, der svarer til Retsplejelovens § 170 om Fritagelse for Vidnepligt i Straffesager.

Endvidere er der af Centralorganisationerne fremsat Ønsker om visse specielle Regler vedrørende Forholdet mellem Styrelsen, Auditøren og Tjenestemændene samt om Forretningsgangen ved de af Auditøren foretagne Undersøgelser. Kommissionen har ikke fundet Anledning til at tage Stilling til disse Specialregler, men maa henvise dem til administrativ Afgørelse efter Forhandling mellem paagældende Styrelse og Organisationerne.

I Stk. 4 har man foreslaaet Udtrykket »Uærlighed« rettet til »et Forhold, der antages at falde ind under Straffelovgivningen«, idet Tjenestemanden her altid bør have Adgang til at forlange Undersøgelsen henvist til Retten.

W. Larsen og Ølgaard anser Hvervet som Bisidder ved Forhør angaaende tjenstlige Forhold for mere egnet for en Tjenestemand i Etaten, der i denne sin Egenskab maa være fortrolig med de for Tjenestens Udførelse gældende Regler og Vilkaar, end for en Sagfører. Sagførere kan ikke forudsættes at have et paa egen Erfaring grundet Kendskab